DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 24sten FEBRUARY, 1827. N 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

De Fransche Renegaten in Griekenland.

Wie zÿn toch wel de Fransche Renegaten in het leger van Ibrahim Pacha, van welke men zoo veel spreekt? Sommigen teregt vergramd over het schaamtelooze gedrag van het Fransche ministerie, ten aanzien der Grieken, hebben aan tegenwoordig nog op halve soldÿ staande Fransche officieren gedacht; doch de Fransche minister heeft dit openlyk ontkend, en wÿ houden hem niet voor schaamteloos genoeg, om aan de kamer eene *leugen* te durven verhalen, die toch volstrekt eerstdaags moest uitkomen. Thans weten wÿ ook, dat het *gewezene officieren* van Napoleon Buonaparte zÿn, leden van die uitstekend welgeorganiseerde bende roovers, met wier lot nog menige ziel, zelfs in *Nederland*, medelÿden heeft, en half met de tranen in de oogen dat bekende liedje van *Berenger* zingt: *T'en souviens tu?* Ja, *ons* heugt de heerschappÿ dier heeren nog wonderwel, en dat het *hun* ook nog wel heugt of heugde, dat zÿ heeren van Europa waren, ons stelselmatig plunderden, en thans genadebrood moeten eten, dat willen wÿ ook wel gelooven. Nu, hoe het zÿ? twee heeren uit dezen troep zyn thans de waardige medehelpers van Ibrahim, den getrouwen vriend van het Heilige Verbond. Wÿ zien zulks uit het werk van den heer St. Lauvergne, *souvenirs de la Grèce pendant la campagne de* 1825. Deze *Franschman* heeft in het leger van Ibrahim verkeerd, hÿ heeft kennis gemaakt met de Fransche Renegaten, die hetzelve tegen de Grieken besturen, en twee derzelve, Mari en Seve, hebben hem hunne levensgeschiedenis verhaald: ja met Seve *was hÿ* weldra *de beste vriend van de wereld.* Mari is een Corsicaan, een waardig landgenoot van Napoleon, en was kapitein bÿ deszelfs voetvolk.— Eerst had deze brave man met *geestdrift* de partÿ der *Grieken* aanvaard, (omtrent met zulk eene geestdrift waarschÿnlÿk, als Napoleon en zyne Franschen bÿ *Waterloo* de zaak der *vrÿheid!*); maar hÿ was toevallig te Alexandrie gekomen; men had hem daar *tien duizend francs* geboden; en weg was de geestdrift, en thans schitterde, bÿ den glans van het Egÿptische goud, de waarheid hem in de oogen, dat de Grieken, van *nabÿ bezien, minder deugden dan de Arabieren.* Hy is thans exercitie meester bÿ Ibrahim en heeft een Fransch werk over de krÿgsoefening, *l'Ecole du soldat*, in het Turksch vertaald. Het kluchtigste is, dat deze man, die God en zÿn gebod met voeten trapt, door zÿne onschuldige en heldhaftige geloofsgenooten, om des gelds wille, te verraden en in de banden der barbaren over te leveren, zich nog voor een Christen houdt, om dat hÿ de formaliteit der afzwering, den tulbant en de besnÿdenis ontdoken heeft, en dat hÿ nu zÿnen medebroeder Seve verwÿt, *dat hÿ een Renegaat is.* Mari is jaloers op Seve, en zal eerlang misschien, door de plegtigheid der besnÿdenis aan zich laten verrigten, deszelfs voorbeeld volgen.

Deze Seve is althans consequenter dan Mari. Wanneer hÿ zÿne ziel aan den boozen verkoopt, wil hÿ er ten minsten de vruchten voor genieten. Hÿ was ook hooger in rang bÿ Napoleon, namelÿk *chef d'escadron*, en adjudant van den generaal Grouchÿ bÿ *Waterloo*, *voorts met verscheidene orders versierd.* (Nu zegge men nog eens, dat ordelintjes geen bewÿs van echte verdiensten zÿn?) Na den val van zÿnen afgod, kwam hÿ (naar zÿn eigen zeggen) met 27 francs in zÿn zak, en een valen rok, te Alexandrie: de Pacha Mohammed Ali, altÿd verlangend naar de diensten van Europische geoefende krÿgslieden, gaf hem eerst bÿ voorraad 20 piasters daags, maakte hem vervolgens tot zÿnen spion, daarna tot eersten exerceermeester van zyn leger, eindelÿk bood hÿ aan, hem tot de waardigheid van Beÿ te verheffen, zoo hÿ zÿn geloof verzaken wilde. "Geloof in uwe ziel aan een' God, zoo als gÿ het begrÿpt, zeide de Pacha, maar zeg aan het hoofd der moskee, dat gÿ *Muzelman* wilt worden — Wat de plegtigheid (der besnÿdenis) aangaat, fluisterde hÿ hem vervolgens in, dat zal tusschen ons blÿven" *Quæritur*: of Seves, *alias* Soliman Pacha, wel besneden is of niet? Het bereikt den hoogsten trap van ongerÿmdheid, dat deze verworpeling, die met een vroom en heilig gelaat het gebed van den *iman* in de moskee bÿwoont, en te *Cairo* een harem van drie vrouwen genomen heeft, nog beweert, *dat hÿ nooit heeft opgehouden Christen te zÿn, dat zÿn afval slechts voor de leus is*, en dat hÿ zich bÿ den heer Lauvergne meende te *verontschuldigen* met te zeggen, dat hÿ de plegtigheden der moskee *als een schÿnheilige* bÿwoonde. Zoo diep is het gevoel van zedelÿkheid bÿ de Fransche soldaten, uit de school van Napoleon, *die zich toch zoo zeer op hun fÿn gevoel van eer verhieven*, gezonken! Seve kan volstrekt niet begrypen, dat de Grieken zoo hardnekkig zyn van zich niet aan de *welwillende* bedoelingen van Mohammed Ali Pacha, wien hÿ hemelhoog prÿst, te onderwerpen. "Indien de Grieken," zegt hy, "'s mans doel kenden, zou misschien hunne onderwerping, aan zÿnen zoon, voor hen een nieuw tÿdstip van geluk voor dat beklagenswaardige land openen. *Ik ben bÿna zeker.* dat hÿ eene algemeene vergiffenis zou afkondigen, *mits zÿ zich met hunne huisgezinnen in Egÿpte nederzetteden!!!*" Zoo ziet men hoe waarachtig de bedoeling van de tegenwoordige magthebbers is, *dat het volk der Grieken in Griekenland door zwarte slaven zal vervangen worden!*

Ook Ibrahim is door Lauvergne menigmaal gezien en beschreven. Hÿ is een kort, dik, mismaakt schepsel, met vleÿende, lagchende trekken, maar die hoegenaamd niets groots of goeds aanduiden. Daarenboven is hÿ aan voorbÿgaande vlagen van razernÿ onderhevig, die zich door krampachtige bewegingen en een *schor gekrÿsch* aankondigen. Daarop volgt hÿ hem diepe stilzwÿgendheid. De minste tegenstand brengt hem tot die woedende buÿen van zinneloosheid, die de ellendeling zich door onmatigen wellust heeft op den hals gehaald. Ibrahim is even ongeletterd als zÿn vader, en hÿ heeft zich nooit ernstig op zaken van bestuur toegelegd, maar liever aan zÿne vermaken geofferd.

Het leger van Ibrahim wordt door den Franschen exerceermeester met den stok geregeerd, zelfs de officieren. De heer Lauvergne heeft zelf vÿftig stokslagen aan een kapitein zien geven. Zonderling is de overeenkomst tusschen het *Fransche Jacobinismus* en hunne *militaire roemzucht*, met de dwingelandÿ van het Oosten. Men weet, dat de bloeddorstige tiran Tippo Saib in *Oostindie* eene *club* van *Republikeinsche broeders en vrienden* bÿ zich had, en gaarne van hen den naam van *burger* ontving: even zoo slaan in het leger van Ibrahim zestig trommelslagers *eenen marsch ter eere van den slag van Austerlitz*: en zekere Kourschid, in dat zelfde leger, zeide, terwÿl hÿ de krÿgsoefeningen bewonderde: *dat alles zÿn wÿ aan een' zoon van Frankrÿk verschuldigd.* Zeer natuurlÿk! Robespierre, Marat, Napoleon, Tippo Saib, Mohammed Ali-*Pacha*, Ibrahim en de sultan Mahmoud vertoonen ons slechts verschillende wÿzigingen van éénen hartstogt: *de zucht om te heerschen en zÿnen evenmensch te verdrukken, ten koste van wat bloed en tot welk eenen prÿs het ook zÿ.* Zouden de heeren ministers van het Heilige Verbond misschien naar plaatsen in dat edele gezelschap verlangen?

Brussel, 29*sten Oct.*—De schade, door het springen van het kruidmagazÿn, te Ostende veroorzaakt, is door deskundigen op *ƒ* 146,481.99 geschat, te weten aan huizen *ƒ* 136,575.39 en aan meubels *ƒ* 9906 60

Den 10den dezer is door Z. M. een besluit ten aanzien der scheepvaart op den Rÿn genomen. De voornaamste bepalingen daarvan zÿn: dat de Lek zal beschouwd worden als de voortzetting van den Rÿn op ons grondgebied; dat met den 1sten April 1827 alle tollen op denzelven zullen ophouden en door een nader te bepalen regt op de scheepvaart vervangen worden; dat van datzelfde tÿdstip geen patentregt van de schippers op die rivier meer gevorderd, en hetzelve zal vervangen worden door een enkel regt, gelÿk op den conventionnelen Rÿn geheven wordt; eindelÿk zal mede met den 1sten April 1827 alle verbod van doorvoer op den Rÿn ophouden.

Door dit besluit heeft Z. M. een bewÿs willen geven van de gereedheid der Nederlanden, om aan de bepalingen ten aanzien der vrÿe scheepvaart op den Rÿn gevolg te geven. Maar, zegt art. 5, de maatregelen bÿ dit besluit worden genomen in het vertrouwen, dat de verdere Oever Staten daaraan door gelÿke maatregelen zullen beantwoorden; en indien de Nederlanden deze verwachting niet verwezenlÿkt zagen, behoudt Z. M. zich voor, dezelve in te trekken, of zoodanig te wÿzigen, als zal bevonden worden te behooren.

Parÿs, 10*den Nov*—Het standbeeld, hetwelk, uit den ontvangst eener daarvoor geopende inschrÿving, ter eere van Talma opgerigt zal worden, zal geplaatst worden in de koffy kamer van het Théatre Français.

Londen, 11*den Nov*—Lord Cochrane heeft eenen, den 30sten October ll., door hem van Marseille geschreven brief in de *Times* doen plaatsen Hÿ verklaart daarbÿ, de heeren *Francis Burdett*, *Hobhouse*, *Ellise* en *Ricardo* van alle blaam, ten aanzien der vervaardiging van de Grieksche stoom schepen, vrÿ te houden; en werpt de geheele schuld op den ingenieur, over welken hÿ zegt niet persoonlÿk het oog gehouden te hebben, uit hoofde der proclamatie van ons gouvernement, welk (zoo luiden zÿne woorden), hÿ destÿds in een ander licht beschouwde dan thans. De *Courier* neemt den brief over en merkt daarbÿ aan, dat de ingenieur, over wien lord Cochrane zich beklaagt, tegen den algemeenen wil van het comité gebruikt geworden is, om dat zyne lordschap verklaard had, dat hÿ de Grieken niet dienen wilde, indien men eenen anderen kunst-bouwmeester bezigde. Van deszelfs bekwaamheid had overigens, zegt de *Courier*, lord Cochrane eene proeve, vermits het die zelfde heer Callowaÿ is, die eenige jaren geleden, voor den lord het stoomschip gebouwd heeft, waarmede hÿ naar Zuid Amerika moest varen, en hetwelk, na vele kosten, eindelÿk bleek, geheel onbruikbaar te zÿn.

REGLEMENT op de geregtelyke invordering van 's Ryks belastingen in de kolonie Curaçao.

Art. 1. De geregtelyke invordering van alle grond en andere belastingen, dewelke by omslag geheven worden, zal by parate executie, door middel van pandbaling geschieden.

Art. 2. Alle andere belastingen en middelen die a priori niet bekend zyn of bere kend kunnen worden en die daarna worden opgemaakt, gelyk de middelen op de consumtie, den 40sten en 50sten penning en dergelyke meer, met de boeten die, by wanbetaling derzelve verbeurd worden, zullen eeniglyk op dezelfde wyze by pandbaling worden ingevorderd byaldien dezelve door de belastingschuldigen erkend of aangenomen zyn.

Art. 3. In geval de belastingschuldigen of debiteurs uithoofde van eenig voorgewend erreur of anderszins, de rekening of het bedrag der by het 2de artikel bedoelde belastingen en middelen tot betaling niet erkennen of aannemen, zal het Officie Fiscaal, als van ouds, regtens tegen de schuldenaars ageren, met in achtneming nogtans van de hierna te volgen manier van procederen.

Art. 4. Zoodra de belastingen by artikel 1. vermeld, verschuldigd en die by artikel 2 bedoeld, erkend of aangenomen zyn, zal de ambtenaar die met de invordering daarvan belast is, acht dagen na den vervaltyd de rekening van dezelve en van het daarop verbeurde, wanneer eenige verbeuring heeft plaats gehad, aan het Officie Fiscaal toezenden; hetwelk binnen acht dagen na ontvangst, eene sommatie door den Geregtsbode aan den belastingschuldige doet exploicteren om het verschuldigde binnen of met den derden dag na het exploict te betalen. De dag waarop het exploict gedaan is, zal onder dien tyd niet gerekend worden.

Art. 5. De voldoening op die sommatie niet gevolgd zynde, zal de Geregtsbode, geassisteerd door den onderschout en verdere bedienden, zoo als zulks by het dirigeeren van alle andere executien gebruikelyk is, zich ter woonplaatse van den gebrekigen schuldenaar begeven en, na mondelinge afvraging van betaling, wanneer die niet dadelyk aan hem geschiedt, pand vragen, vervolgens als daarop geene aanwyzing van goederen geschied is, pand nemen en hetzelve ter Fiscalaat doen brengen.

Art. 6. De Geregtsbode zal op zyne verantwoordelykheid, pand nemen hetwelk de waarde moet hebben, van de verschuldigde belasting met de kosten; en ingeval, na den verkoop van het pand of de panden, de waarde daarvan ontoereikend mogt zyn tot de voldoening der kosten na aftrek der schuld, zal de Geregtsbode zyne leges verliezen en daarvoor geene preferentie genieten; terwyl ingeval het pand niet zoo veel opbrengt om de verschuldigde belasting ten volle te betalen, de Geregtsbode voor het te kort komende met de kosten aansprakelyk zal zyn byaldien hy opzettelyk verzuimd of nagelaten heeft genoegzaam pand te nemen.

Art. 7. Binnen den tyd van vier en twintig uren na de bezorging van het pand of de panden ter Fiscalaat, zal de verkoop daarvan omgeroepen en aangeplakt worden, en daarna op den derden dag, zon-en-feestdagen daaronder niet begrepen, zal de verkooping geschieden door den vendumeester van wege den Geregtsbode ten overstaan van den Raad Fiscaal alleen, voor contant geld en voetstoots. Tegen deze executie zal er geene oppositie hoegenaamd vermogen te geschieden of aangenomen te worden, anders dan ten aanzien van slaven die tot pand mogten zyn gegeven of genomen.

Art. 8. Het bedrag van de verschuldigde belasting wordt door den Geregtsbode aan den Raad Fiscaal ter hand gesteld, dewelke hetzelve aan den beroegden ambtenaar uitreikt, tegen kwitantie die ter Fiscalaat zal blyven berusten.

Art. 9. Ten aanzien der belastingen en middelen by het 2de artikel bedoeld, byaldien de belastingschuldige of debiteur geweigerd heeft de rekening daarvan te erkennen of aantenemen, zal de ambtenaar die met de invordering derzelve belast is, de rekening binnen acht dagen na den vervaltyd aan het Officie Fiscaal overgeven en zal hetzelve binnen acht dagen na die overgifte, sommatie tegen den belastingschuldige of debiteur laten afgaan om binnen of met den derden dag, zon-en-feestdagen daaronder niet begrepen, betaling te doen.

Art. 10. De voldoening op die sommatie niet gevolgd zynde, doet de Raad Fiscaal citatie op parate executie voor Raden Commissarissen uit den Raad van Civile en Criminele Justitie, zonder verdere formaliteiten.

Art. 11. Alle rekeningen tegen een en denzelfden persoon dewelke eenen vervaldag hebben, zullen gezamenlyk in eene sommatie of citatie moeten begrepen worden.

Art. 12. Tegen deze by het 10de artikel vermelde procedure op parate executie, valt geene andere defensie, dan wegens *erreur of solutie*, welke beide staande rolle moet geproponeerd, gedoceerd en bewezen worden; en ofschoon zulks staande rolle niet duidelyk of bewyzelyk te maken ware, zullen Raden Commissarissen nogtans namptissement van het gevorderde gelasten, tot voorkoming dat de belastingschuldige of debiteur door voorwendsels de kolonie van hare middelen niet onthoude en daardoor benadeele.

Art. 13. De schade en kosten ten gevolge van erreur of andermalige eisch tot voldoening, blyven ten laste van den genen die dezelve zal veroorzaakt hebben.

Art. 14. De sententie van parate executie zoo mede die van namptissement, zal binnen vier en twintig uren na het wyzen derzelve door den Secretaris worden uitgereikt om geexecuteerd te worden, invoege en zoo als by het 5, 6, 7, en 8 artikel is bepaald en voorgeschreven.

Art. 15. Byaldien de Geregtsbode by de pandhaling of executie als voormeld, dadelyken tegenstand mogt ontmoeten, zal het aan denzelven vrystaan den genen die dusdanigen tegenstand biedt, door den onderschout en verdere bedienden te doen apprehenderen en ter Fiscalaat overbrengen ten einde dat de Raad Fiscaal tegen den zoodanigen, regt moge vorderen volgens de wet. Ingeval de Geregtsbode de apprehentie begeert van iemand die niet werkelyk, (zoo als de onderschout en verdere bedienden, daarby tegenwoordig zynde, kunnen zien,) dadelyken tegenstand geboden heeft, zal de apprehentie van zoodanig iemand niet mogen geschieden.

Art. 16. Ten gevolge van dit reglement, hetwelk kracht van wet zal hebben om als zoodanig nagekomen en opgevolgd te worden, tot dat door of van wege Zyne Majesteit den Koning anders zal zyn bevolen, zal de tot nog toe bestaande manier of wyze van geregtelyke invordering van 'slands middelen voor den Raad van Civile en Criminele Justitie, en byzonderlyk het reglement deswege van den 24sten February 1821, voor vervallen worden gehouden.

Gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 21sten February 1827.

De Raad voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 23sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Dat wy, ten gevolge van deswege ontvangene aanschryving van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, noodig geoordeeld hebben het reglement op het burgerregt binnen deze kolonie den 13den February 1821 gearresteerd, by deze voor vervallen te verklaren en te houden, en in stede daarvan, provisioneel en tot dat het anders door of van wege Zyne Majesteit den Koning zal zyn verordend, te bepalen zoo als hierby wordt bepaald.

Art. 1. Het burgerregt in deze kolonie wordt genoten en uitgeoefend door

a. Alle inboorlingen van Curaçao, Bonaire en Aruba en alle andere personen die op dit tydstip het burgerregt op dezelve eilanden genieten, doch welke niet boven de tien jaren uit deze kolonie afwezig zyn geweest,

b. Alle personen dewelke met een pas van wege den Koning voorzien, binnen deze kolonie vast verblyf mogen houden.

c. Alle, wier vader of moeder inboorling van Curaçao, Bonaire of Aruba zynde, in vreemde landen zyn geboren, doch welke zich voor het bereiken van hun drie en twintigste jaar binnen dezelve met der woon zullen hebben nedergezet.

d. Alle inboorlingen van Curaçao, Bonaire en Aruba die, nog onmondig zynde, hunne ouders naar vreemde landen hebben gevolgd, of die buiten 'sLands ter opvoeding zyn verzonden geworden, wanneer dezelve binnen twee jaren na hunnen mondigen staat zullen zyn teruggekeerd.

Art. 2 Vaste ingezetenen zyn alle Nederlandsche onderdanen die buiten deze kolonie geboren of het Nederlandsch burgerregt verkregen hebben, zoo mede vreemdelingen die niet vallen in de termen van het eerste artikel en op hun verzoek zyn toegelaten om hun verblyf binnen deze kolonie te houden.

Art. 3, Tydelyke ingezetenen zyn alle die op hun verzoek zyn toegelaten om voor eenen bepaalden tyd in deze kolonie te verblyven.

Art. 4 Als vreemdelingen zullen aangemerkt en gehouden worden alle inboorlingen van vreemde landen die geene speciale toestemming verkregen hebben om zich als vaste of tydelyke ingezetenen binnen deze kolonie neder te zetten.

Art. 5. Het burgerregt binnen deze kolonie en de toestemming tot een vast of tydelyk verblyf binnen dezelve, worden door den Gouverneur verleend op schriftelyk verzoek deswege van den genen, die het zy het burgerregt of de toestemming als voormeld verlangt te verkrygen.

Art. 6. Aan het burgerregt zyn de na te meldene voordeelen verknocht.

a. Verkiesbaarheid tot regerings posten en tot het bekleeden van alle andere ambten, posten en bedieningen, mits de vereischte geschiktheid en bekwaamheid daartoe bezittende.

b. Het bezitten en voeren van vaartuigen onder de Nederlandsche vlag en alle soortgelyke previlegien meer.

c. Het teregtstellen voor zyne competente regters — en

d. Het genot van alle andere voorregten die de wetten aan burgers boven anderen toekennen.

Art. 7. De voorregten en pligten van vaste ingezetenen zyn.

Voorregten.

a. Om voor dezelfde competente regters te moeten te regt gesteld worden als anderen die het burgerregt genieten.

b. Niet onderhevig te zyn aan gevangen neming voor misdaden of schulden anders dan by de wet ten opzigte van burgers is vastgesteld.

c. Het genot van alle voorregten aan burgers by de wetten toegekend, behalve die by §§ *a* en *b* van het 6de artikel uitgedrukt.

Pligten.

a. Gehoorzaamheid aan de wetten en de wettig gevestigde magten en getrouw te zyn aan den afgelegden eed.

b. Het betalen van lasten en imposten.

c. Tot geldelyke contributie tot instandhouding der gewapende burgermagt overeenkomstig zyn vermogen of bezitting, of wel inschryving in een der burger corpsen welke reeds zyn of nog mogten worden opgerigt om daaronder te dienen en in tyden van nood of gevaar, by allarm of andere oproeping, daaronder dienst te doen tot bewaring van rust en goede orde en tot verdediging der kolonie in alle binnenlandsche onlusten en tegen alle vyandelyke aanvallen van buiten.

Art. 8. De voorregten en pligten van tydelyke ingezetenen zyn.

Voorregten.

Alle die in §§ *a* en *b* van het 7de artikel zyn opgenoemd.

Pligten.

Die welke in §§ *a* en *b* des gemelden artikels zyn uitgedrukt, als mede de verpligting om overeenkomstig elks vermogen contributie te betalen tot instandhouding der gewapende burgermagt en voorts eeniglyk in tyden van nood of gevaar, by al-

larm of andere oproeping, wapenen te dragen tot bewaring en handhaving van rust en goede orde en tot verdediging der kolonie in alle binnenlandsche onlusten.

Art. 9. De toelating tot tydelyke ingezetenen, geschiedt eeniglyk na een vast verblyf van zes maanden in de kolonie, op schriftelyk verzoek deswege aan den Gouverneur, met in achtneming van het voorschrift der publicatie van den 7den Mei 1822.

Art. 10. Niemand zal als vaste ingezeten toegelaten worden dan na alvorens als tydelyke ingezeten te zyn toegelaten geweest, en na een vast verblyf van twee jaren als zoodanig in de kolonie, en wel zulks op deswege gedaan schriftelyk verzoek met overlegging van bewys van goed gedrag door twee ingezetenen van respectabiliteit met en benevens den Commissaris van Policie onderteekend.

Art. 11. Het regt van vaste ingezeten vervalt door afwezigheid van drie achtereenvolgende jaren uit de kolonie.

Art. 12. Vreemdelingen die langer dan zes achtereenvolgende maanden in de kolonie verblyven zullen aan de betaling van alle belastingen en van imposten even gelyk burgers en ingezetenen onderhevig zyn

Art. 13. Het zal aan vreemdelingen niet geoorloofd zyn winkelneering of eenig ander beroep in de kolonie uit te oefenen; maar wel handel te dryven en als koopman of handelaar, doch niet als winkelier, zyne waren in pakhuizen op te slaan en dezelve te verkoopen.

Art. 14 Het burgerregt wordt verleend eeniglyk aan de genen die als vaste ingezetenen zyn toegelaten en als zoodanig een vast verblyf van twaalf achtereenvolgende maanden in de kolonie reeds hebben. Om het burgerregt te verkrygen zal de gene die hetzelve verlangt by zyn verzoek deswege de natemeldene stukken moeten overleggen.

a. Bewys van een vast middel van bestaan.

b. Bewys dat hy alle Landsbelastingen imposten en contributien steeds naar behooren heeft betaald.

c. Getuigschrift van goed, rustig en vreedzaam gedrag als vaste ingezeten, onderteekend door twee burgers van respectabiliteit en den Commissaris van Policie.

Art. 15. Ofschoon hel hiervoren duidelyk uitgedrukt is wie als burgers, vaste of tydelyke ingezetenen zullen aangemerkt en gehouden worden; zoo wordt, niet te min, tot voorkoming van allen twyfel of misverstand dienaangaande, hierby uitdrukkelyk bepaald dat, noch by het aangaan van huwelyk met eene inboorling (van de vrouwelyke kunne) noch door het bezit van vaste of onroerende goederen op dit of op de onderhoorige eilanden Bonaire of Aruba, het burgerregt of het regt van vaste of tydelyke ingezeten verkregen wordt.

Art. 16 Vreemde vrouwen aan burgers gehuwd, zullen staande huwelyk, of in hunnen weduwen staat zoo lang zy in de kolonie woonachtig blyven, van alle burgerlyke voorregten genieten dewelke op vrouwen toepasselyk zyn.

Art. 17. De gene die het burgerregt verkrygt of aan welken de admissie als vaste of tydelyke ingezeten verleend wordt, zal den navolgenden eed van getrouwheid in handen van den gouverneur afleggen.

Burger Eed.

Dat zweer ik, dat ik als onderdaan van het Koningryk der Nederlanden (als vaste of tydelyke ingezeten dezer kolonie) aan den Koning gehouw en getrouw zal zyn in alle myne betrekkingen, den Gouverneur en alle andere wettige autoriteiten binnen deze kolonie zal eerbiedigen, de wetten zal gehoorzamen, het welzyn der kolonie, zoo veel in my is, zal behartigen en voorts alles doen wat een goed en getrouw burger (vaste of tydelyke ingezeten) schuldig is en behoort te doen.

Gedaan op Curaçao den 16den February 1827, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

AMPLIATIE op het Reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen gearresteerd den 16den November 1824.

Art. 1. Voor schepen en vaartuigen toebehoorende aan onderdanen van het Koningryk der Nederlanden, dewelke het burgerregt in deze kolonie genieten, zullen zeebrieven of zeepassen worden verleend.

Art. 2. De zeebrieven worden door den Gouverneur in naam van Zyne Majesteit den Koning uitgegeven en zullen van den navolgenden inhoud moeten wezen; namelyk:

IN NAAM DES KONINGS!

Geregistreerd onder

folio

Allerdoorluchtigste, Doorluchtigste, Doorluchtige, Hoog Wel Geboren, Wel Edele Eerfeste, Achtbare, Wyze, Voorzienige Heeren, Keizers, Koningen, Republieken, Prinsen, Vorsten, Hertogen, Graven, Baronnen, Heeren, Burgemeesters, Schepenen, Raden, Mitsgaders Regters, Officieren, Justicieren en Regenten van alle goede steden en plaatsen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c. doen te weten:

Dat Schipper is van genaamd hebbende dek zynde groot tonnen, en toebehoorende aan onderdaan van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, ende daar wy den voorschreven Schipper gaarne gevorderd zagen in zyne regtvaardige zaken, zoo is ons verzoek aan allen voornoemd en een ieder in het byzonder, daar de voornoemde schipper met zyn schip en de ingeladene goederen komen zal, dat dezelve gelieven den voornoemden schipper vriendschappelyk te ontvangen en behoorlyk te tracteren, gedogende hem, op zyne gewoonlyke tollen ende ongelden, in het door en voorby varen, Havenen, Stroomen, en gebied, uitgezonderd die op de kust van Guinea, in de Straat van Gibraltar en in de Middelandsche Zee, te passeren, varen en frequenteren om zyne negotie te doen, daar en zoo hy te rade vinden zal, hetwelk wy gaarne willen verschuldigen.

Gegeven onder onze Hand en het Gouvernements Zegel op Curaçao den 182 het jaar Zyner Majesteits Regering.

GOED VOOR ZES MAANDEN.

Onderteekening van den Gouverneur.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

Onderteekening van den Gouv. Sec.

Art. 3. De zeebrieven zullen voor niet langer geldig zyn dan zes maanden, van de dagteekening derzelve afterekenen.

Art. 4. De tyd van duur van eenen zeebrief op zes maanden gesteld zynde, zal van denzelven onder de bepalingen van het 12de artikel des hiervoren gemelden reglements, geen langer gebruik mogen gemaakt worden op verbeurte der boeten in dat artikel vastgesteld.

Art. 5. Geen zeebrief zal worden verleend, alvorens voldoende cautie zal zyn gesteld, zoo wel door den eigenaar als door den schipper des vaartuigs voor hetwelk de zeebrief verlangd wordt, en wel door elk afzonderlyk en naar gelang der grootte van het vaartuig, zoo als hierin nader zal worden uitgedrukt, namelyk: ten aanzien van vaartuigen van en boven veertig tonnen ter somme van vyf duizend guldens, beneden veertig en tot twintig tonnen: een duizend en vyf honderd guldens, en beneden twintig tonnen vyf honderd guldens ieder, zullende elk borgtogt, door twee ingezetenen dezer kolonie, binnen dezelve het burgerregt genietende, moeten onderteekend zyn, en zal dezelve door twee leden van den Raad van Policie of van het Collegie van Commercie en Zee-zaken, of wel door een lid van elk Collegie voormeld moeten geviseerd worden tot bewys dat de borgen admissibel zyn.

De bedoelde cautie door den eigenaar en schipper respectivelyk te stellen, zal strekken om, krachtens dezelve op de cautionarissen te verhalen, niet alleen alle schade en nadeelen door het vaartuig aan anderen of aan personen en goederen op de openbare zee met moedwil of geweldadig toegebragt, maar ook de boeten die op eenige overtreding der bepalingen van het bestaande reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen zyn gesteld, zoo mede tot verhaal van het volle bedrag van dien borgtogt op de cautionarissen, byaldien de zeebrief gesebonden wordt door het bevaren van verbodene zeeën en kusten, namelyk: de Straat van Gibraltar, de Middellandsche zee en de kust van Guinea, en alle anderen die naargaans voor zoodanig mogen gehouden en bekend gemaakt worden, zull nde de bedoelde schade en nadeelen, boeten en verbeurte niet verhaald worden op of moeten worden betaald door de cautionarissen van den eigenaar des vaartuigs ook, ten zy dat het zal komen te blyken dat die schade en nadeelen, boeten en overtreding op bevel van den eigenaar of met zyne toestemming zyn veroorzaakt, verbeurd of gepleegd.

De borgtogt zal aldus luiden: als, voor den Schipper: Wy ondergeteekenden, zoo gezamenlyk als ieder afzonderlyk, stellen ons by deze als borgen voor het goed gedrag van Schipper voerende Nederlandsche genaamd en deswege als principale schuldenaren voor denzelven ter somme van duizend guldens naar luid en overeenkomstig het 5de artikel der ampliatie van den 21sten February 1827 op het reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen op den 16den November 1824 gearresteerd.

Curaçao den

(Naamteekeningen der borgen.)

Gezien,

Naamteekeningen der Leden van de Collegien voormeld.

Voor den eigenaar: Wy ondergeteekenden, zoo gezamenlyk als ieder afzonderlyk, stellen ons by deze als borgen en principale schuldenaren voor eigenaar van Nederlandsche genaamd ende zulks ter somme van duizend guldens naar luid en overeenkomstig het 5de artikel der ampliatie van den 21sten February 1827 op het reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen op den 16den November 1824 gearresteerd.

Curaçao den

(Naamteekeningen der borgen.)

Gezien,

Naamteekeningen der Leden van de Collegien voormeld.

Art. 6, Geene exceptien in regten bekend, die ten aanzien van gewone borgtogten mogen voorgewend worden wanneer van dezelve geenen afstand in de acte is gedaan zullen tegen eenig der voorzeide borgtogten geldig zyn of in regten mogen voorgewend of aangenomen worden.

Art. 7 Het 3, 5 en 11 artikel van het hiervorengemelde reglement op het afgeven van zeebrieven en zeepassen, dewelke door het 1, 2 en 3 artikel dezer ampliatie vervangen zyn, worden hierby ingetrokken en voor vervallen gehouden.

Aldus provisioneel en onder Zyner Majesteits nadere approbatie gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 21sten February 1827.

De Raad voormeld,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

AMPLIATIE op het Reglement op de monstering van zeevarenden en de visitatie van vertrekkende vaartuigen gearresteerd den 16den November 1824.

Art. 1. By alteratie van de 4 en 5 afdeeling van het 5de artikel des hierbovengemelden reglements wordt bepaald:

a. Dat, alvorens de monstering van eenig vaartuig ter Fiscalaat zal mogen geschieden, de schipper gehouden zal zyn eene naamlyst zyner ekwipage welke gemonsterd zal worden aan den Hoofd Ont-

(*Zie verder het Vervolg.*)

FROM AMERICAN PAPERS.

Baltimore, January 16.

AFFAIRS OF PORTUGAL.

HOUSE OF LORDS, Dec. 11.

MESSAGE FROM HIS MAJESTY.

(*Concluded from our last.*)

My argument, at the present day, is, that we have no choice—our faith is engaged; our honour is pledged; and, with all the same predilections for peace which I then professed, I maintain that no course is left to us on the present occasion, but that which is dictated both by honor and policy, to maintain the faith of the country, and to fulfil the national engagements. It has been suggested, that the Foreign Enlistment Act might be repealed on the present occasion, and Mina and his associates be enabled to rush to the contest, and by that means obviate the effect of the aggression upon Portugal. Believing, Sir, as I do, that such a measure would entail the heaviest calamities upon that country, I cannot consent to give it my countenance. I am ready to admit, Sir, in the first place, that the Foreign Enlistment Bill was passed principally at the instigation of Spain, and that that Bill operated more in her favour than in that of any other European Power. In the next place, I am ready to admit, that the whole conduct of Spain has been to do directly towards Portugal, those acts, which Spain earnestly implored Great Britain to take away from British subjects the power of doing towards her.

If we do what is suggested, there would be some ground for saying to this country, you recognized and acted upon a principle in 1819, when you had no private interests to promote; you last year, acting upon that principle, refused to withdraw the protection afforded to Foreign Powers by that Bill, but you now withdraw it, and violate that principle where you have a private interest to promote. I admit, there would be strong ground for saying to spain:—"Since the year 1819, we have given you the benefit of a particularly efficient measure, and you have thought proper, since last year, to turn that very measure, conferred solely for your own protection, against the pacific, interest of our Ally. Are we not fairly entitled, then, to place you where you would have been had that act never passed?" This would, undoubtedly, have justified the revocation of the bill from Spain: that I most clearly admit; but I do not equally well see how it would apply to the other great objects involved in such a question as this, and which I have rather underrated than overstated in my opening speech. The great desire of this country ought undoubtedly to be to effect her purpose by the most lenient means. If circumstances should lead to hostilities, and that war must rage in Spain, the course now taken by Great Britain would rather take from war that most tremendous of all characters which could attach to such an event, were it once driven to assume the name of a war of opinion. (Hear, Hear.)

If we are to have war, let us, if we can take from it that character, which has been so ably and so eloquently described by an Hon. and Learned Gentleman (Mr. Brougham)—that tremendous character, which must attach to war, when war is let loose, in the shape of a war of opinion—(Cheers) I, Sir, for one, should be extremely sorry to be driven, whatever acts Spain might be guilty, of to have recourse to that most lamentable and disastrous mode of warfare. Another point has been touched upon by an Hon. Member, who, in a speech with which, in no other respect, I find fault, has, in the most handsome and able manner stated his reasons for approving of the line of conduct adopted, in this instance, by his majesty's government. That Hon. Member has said, "Instead of repealing the Foreign Enlistment Bill, call upon France to withdraw her Armies from Spain."

There are, Sir, so many considerations connected with that subject, that they would carry me beyond what it is necessary to state upon the present occasion. It is enough now to state, that I do not know how the French Army can be employed to promote the views of Spain. I believe the effect of the presence of the French Army in Spain, is the protection rather than otherwise of that very party, to put down which, the aid of that Army was called in; and that my firm belief is, that the first and immediate consequence of the withdrawal of that Army, at a moment of excitement, would be letting loose of that party rage, of which the party, least in numbers, would be the victims. But when it it stated, that the presence of the French army in Spain, has entirely altered the relative situations of France and Great Britain, and that France is thereby raised, and Great Britain lowered, in the eyes of Europe, I must beg leave most humbly, to give my dissent to that proposition. The House knows—the country knows—that when the French army was on the point of entering Spain, that I, in common with the other members of His Majesty's government, did all in my power to prevent it; that we did resist, and that we were most anxious to resist it by every means short of war.

We did not think the entry of that army into Spain a sufficient ground for war on the part of this country; and that, Sir, for various reasons—and, among others, for this, that whatever effect a war, commenced upon the mere ground of the entry of a French army into Spain may have, the effect it would not have, would be this—to get that army out of Spain. I again repeat, that a war entered into for the express purpose of getting the French army out of Spain, would defeat the object wished to be obtained. Who ever heard in the whole history of wars between European powers, of a war between two great nations having been ended by the obtaining of the exact, the identical, object for which the war was begun? I believe that, in the whole history of Europe such an instance cannot be found. I also think, Sir, that the effects of the entry of the French army into Spain have been exaggerated, and think that those exaggerations are to be attributed to these circumstances; that the connexion between France and Spain is mixed up with recollections of the most brillant—the most glorious—periods of English History.

Now, however the withdrawal of that army might be in other respects and at other times desirable, I cannot allow that it at all affects the present question. On the contrary, I most sincerely believe that the exertions of France are directed to the preservation of existing treaties; and it is my conviction, that if the army was withdrawn, the situation of affairs would not be remedied; while, in a moment of such excitement, party rage would re-assume its desperate violence, and that class, avowedly the least in numbers, would, beyond question, become its victims. (Hear, Hear, Hear.) The most exaggerated importance has always, in my opinion, been attached in this country to the connexion between France and Spain. I ask the House to look back to the time of Anne, when the question of the association of France and Spain was agitated. I ask the House to look back to the votes of Parliament at that period, where they will find, that the Parliament had voted that no peace could be made between the two countries, whilst Spain remained in the power of France; or, rather, whilst a Bourbon sat upon the Throne of Spain.

Look to the exaggerated apprehensions of these days, and see how they have been realized: look back to the state of Spain in those days—look at her when she was a most formidable power—when she was a power of such strength, as to threaten to blow up the whole world. Look at her in those days, and you will see that England was then fixed in a nook of that Spain—that our possession of the Rock of Gibraltar was contemporary with those exaggerated apprehensions. I do not believe, Sir, that the danger which could accrue from the possession of Spain by France, to be so great as it is represented. Spain *now*, is not what Spain was *then*. Where can we now find that Spain, in the map of the world, which was to have swallowed up the power of maritime England? Do we not still remain in a nook of that same Spain—Gibraltar; where we have settled at a period contemporaneous with those fears, holding a firm and unshaken occupation up to this hour? And where, now, is that nation, which, "was to have shaken us from our sphere? That Spain, of the old map was, be it remembered, the Spain, within the limits of those empire the sun never set—it was Spain with the Indies—where will you find her now?"—(Cheers.) When the French army entered Spain, we might, if we chose, have resisted the measure by a war, but, Sir, if we had resisted it by a war, that war would not be a war entered into for the same object for which the wars of other days were undertaken; that war would not have been a war for the restoration of the balance of power. Other means should be resorted to for that purpose if necessary. The balance of power in Europe varied as civilization advanced, and new nations sprung up in Europe. One hundred years ago, France, Spain, the Netherlands, and perhaps Austria, constituted the balance of power. Within the next thirty years Russia started up. Within the following thirty years, Prussia became a power of importance, and thus the balance of power, and the means of preserving it, were enlarged. The means of preserving the balance were enlarged, I may say, in proportion to the number of weights which could be put into the one scale or the other. To take a leaf, Sir, from the book of the policy of Europe, in the times of William and of Anne, for the purpose of regulating the balance of power in Europe at the present day, is to be utterly regardless of the march of events, and to regulate our policy by a confusion of facts.

I admit, Sir, that the entry of a French army into Spain was a disparagement to Great Britain—was a blow to the feelings of this country. I do not stand up here to deny that fact. One of the modes of redress was, by a direct attack upon France—by a war upon the soil of Spain. The other was to make their possession of that country harmless in rival hands—to make it injurious to the possessor. The latter mode I have adopted.—Do you think, that, for the disparagement of England, we have not been compensated? Do you think, that, for the blockade of Cadiz, England has not been fully compensated? I looked, Sir, at Spain by another name than Spain. I looked upon that power as Spain and the Indies. I looked at the Indies, and there I have called a new world into existence, and thus redressed the balance of power. (Loud continued cheering.)

I redeemed the movement of France, while I left her own own act upon her unmitigated and unredressed, so, that I believe she would be thankful to have relief from the responsibility of her assumed undertaking, and to get rid of a burden, which has become too bitter to be borne without complaint. Thus, Sir, I answer the question of the occupation of Spain by the army of France. That occupation is an unpaid, an unredeemed burthen to France. I say, that France would be glad to get rid of the possession o Spain. I say, Sir, that France would be very glad if England were to assist her to get rid of that possession. I say that the only way to rivet France to the possession of Spain is, to make that possession a point of honour. I believe, Sir, there is no other point upon which it is necessary to trouble the House with any explanation. I believe other point has been adverted to by those Hon. Members who have so unequivocally and honourably supported this motion, and I should be ungrateful for their support if I were to detain the House with a single observation more than is absolulely necessary. (Hear, hear.) The object of this measure is not war.—(Loud cheers.)

I repeat Sir, that the object of this measure is not war. The object of this measure is to take the last chance of peace. (Continued cheers.) If England does not promptly go to the aid of Portugal will be trampled upon, and England will be disgraced, and then will war come, and come, too, in the train of degradation. If we wait until Spain have courage to ripen her secret machinations into open hostility, we shall have war—we shall have the war of the pacificators, and who can then say when that war will end. (The Right Hon. Gentleman sat down amid loud cheers.)

The motion for the Address was then unanimously agreed to.

REFORMED SOCIETY OF ISRAELITES.

Forty-seven Jews in Charleston, S. C. have withdrawn from the regular Synagogue, and have been incorporated by the Legislature under the name of the "Reformed Society of Israelites." They are now making efforts for the erection of a house of worship. The changes which they propose to introduce, are briefly these:

1. To read most of the prayers in English, instead of Hebrew; which last very few of the Jews in this country understand.

2. To discontinue the observance of such ceremonies as partake strongly of bigotry; as owe their origin only to *Rabbinical* institutions; as are not embraced in the moral laws of Moses, and in many instances are contrary to their spirit, to their beauty and sublimity, and to that elevated piety and virtue which so highly distinguish them.

3. To abolish the use of such portions of the Hebrew prayers as are superfluous, and consist of mere *repetitions*.

4. To follow the portions of the *Pentateuch* which are said to be in original Hebrew, with an English Discourse, in which the principles of the Jewish faith, and the force and beauty of the moral law, may be expounded to the rising generation.—*New York, Nov.* 25, 1826.

ADVERTENTIE.

BY den Raad Fiscaal van tyd tot tyd klagten inkomende over en ter zaak dat by eenige ingezetenen de verwisseling van de zoogenaamde *Drickantjes* en het accepteren van dezelve in betaling tegens 20 Stuivers oud Curaçaosch waarde verwygert wordt, hetwelk blykbaar oorsprong heeft in het denkbeeld dat het nieuwe muntstelsel in de waardy van de gekapte patienje eene verandering zoude daargesteld hebben, terwyl alleen zulks toepasselyk is op de Curaçaosche Stuivers die door de wettige bepaling van 2 1/2 Cent waarde, 10 perct. gedaalt zyn, waardoor al nu 20 Curaçaosche Stuivers even dezelfde waardy hebben dan bevorens 18 stuks van dezelve. *Zoo is het* dat by Raad Fiscaal tot vermyding van alle verdere zoodanige klagten, by deze, ieder ingezeten hierop attent wil gemaakt hebben, en tevens hunne verpligting aangewezen, om zich stiptelyk naar de bepalingen van het nieuw Nederlandsch Muntstelsel, voor zoo ver in deze kolonie met den 1sten January ll. is ingevoerd te gedragen, welke tot meerder gemak van elk en een ieder ten dezen regarde hieronder is gespecificeert.

Een Drickantje van de Patienje doet 50 Cent of 20 oude Curaçaosche Stuivers.

Een 25 Ct. stuk . . . 10 oude Stuivers.
—— 10 Ct. stuk . . . 4 dito dito.
—— 5 Ct. stuk . . . 2 dito dito.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat den 14den February 1827.

FORTIFICATIE.

DE Raad van Administratie by den Vestingbouw alhier, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dewelke de leverantie hebben van Klipsteenen en Zand, dat de betaling daarvoor geschieden zal iedere week, en wel des Maandags, Dingsdags en Woensdags, van Twaalf tot Twee uren nademiddags, ten Kantore binnen het Fort Amsterdam, alwaar op Zaturdag gewoonlyk, de werklieden betaald worden.

Namens de Raad voornoemd,

De Fungerende Trésorier,
VAN EPS, 1ste Luit. Adj.

Curaçao den 15den February 1827.

Den 15den February 1827.

TE HUUR.

EEN uitgestrekt Woonhuis, gelegen op Scharlo, genaamd de "*Vyf Zinnen*," in gedeeltens of het geheel, zoo als zulks mogte gelegen zyn, zynde in de beste order; daartoe gelieve men zich te vervoegen by

SAMUEL LYON.

February 15, 1827.

TO RENT.

THE Extensive premises in Scharlo, named "*The Five Senses*," in portions, or the whole, as may suit convenience, being in excellent condition. Apply to the undersigned

SAMUEL LYON.

Den 16den February 1827.

TE KOOP.

By AUGUST MULLER,

EENIGE Vaatjes Rolpens, Worst, Saucysen, Sny en Spersieboonen, alsmede eenige Hammen, aangebragt per de Willem France.

vanger en den Accÿnsmeester te vertoonen, ten einde door dezelve ambtenaren afzonderlÿk, voor gezien onderteekend te worden, wanneer niemand der daarop genoemde personen belasting of accÿns verschuldigd is; en daarna dezelve ter Fiscalaat te bezorgen om aldaar te blÿven berusten. Ingeval iemand der op die lÿst genoemde personen belasting of accÿns schuldig is, zal de Hoofd Ontvanger of de Accÿnsmeester dezelve lÿst wel voor gezien onderteekenen maar daarbenevens bekend stellen den naam van den genen die schuldig is, dewelke derhalve op de monsterrol niet zal mogen worden ingeschreven alvorens zÿne schuld aan den Lande zal zÿn betaald.

b. Dat er geene afwÿking zal mogen plaats hebben van het bepaalde in de eerste afdeeling der in het voorzeide reglement bedoelde publicatie dd. 18den Mei 1824, en dat derhalve de stuurman, bootsman of de persoon die den schipper van een Nederlandsch vaartuig, in deze kolonie thuis behoorende, onmiddelÿk opvolgt, zal moeten zÿn geboren of genaturaliseerde onderdaan van het rÿk der Nederlanden, binnen deze kolonie woonachtig en in dezelve het burgerregt genietende.

Art. 2. Dat geen schipper of eigenaar van een Nederlandsch vaartuig in deze kolonie thuis behoorende buiten 'sLands de ekwipage van zÿn vaartuig zal mogen zamenstellen anders dan bÿ de tweede afdeeling der hiervorengemelde publicatie van den 18den Mei 1824 is verordend; en dat derhalve de schipper of eigenaar of de vertegenwoordiger van den eigenaar buiten 'sLands, noch tot stuurman of bootsman, noch ook tot het voltallig maken van het derde gedeelte der ekwipage van het vaartuig hetwelk uit Nederlandsche onderdanen moet zamengesteld wezen, zal mogen aannemen andere lieden dan geboren of genaturaliseerde Nederlandsche onderdanen; ten zy uit noodzakelÿkheid welke zal moeten blyken, uit een getuigschrift van den Nederlandschen Consul, of bÿ onstentenis daarvan, als dan van zoodanig plaatselÿken ambtenaar dewelke daartoe bevoegd zal zÿn; op verbeurte eener boete van twee duizend guldens door den schipper, in allen gevalle, het zÿ wegens de aanneming van stuurman of bootsman, of ook bootsvolk of door toelating daarvan, strÿdig met deze bepaling; mitsgaders nog door den eigenaar wanneer de overtreding door hem of door zynen vertegenwoordiger geschied is, in welk geval het vaartuig ook voor die boete zal aansprakelÿk zÿn.

Aldus provisioneel en onder Zÿner Majesteits nadere approbatie gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 21sten Februarÿ 1827.

De Raad voormeld,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van denzelven.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 23sten February 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 22sten February 1827.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche Brik Charlotte Margaretha, Schipper G. Kaleshoek, en dat dezelve Brieven Zak op aanstaanden Donderdag den 1sten Maart des morgens te tien ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 23sten February 1827.

DE Nederlandsche Brik CHARLOTTA MARGARETHA stellig op den 1sten Maart naar Amsterdam vertrekkende, maakt de Kapitein G. KALESHOEK zulks by deze bekend en tevens dat hy tot en met Dingsdag den 27sten February nog vrachtgoederen zal ontvangen.

Adres by den Weledelen Heer J. N. C. JUTTING.

Op Zondag den 18den dezer des avonds beviel van een Zoon, J. Schotborgh, Echtgenoot van den Kapitein der Artillerie P. C. Simon.

OBITUARY.

DIED—On the 21st inst. Mr. A. J. Pinto, native of this Island, Reader to the Hebrew Society of St. Thomas.

Lÿst der sedert den 16den tot den 23sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

P Christoffel
M Senior
S Fereyra
C Senche

Curaçao den 23sten Februarÿ 1827
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

15. golet Geertruida, Levy,	Porto Rico
19. brik Agenoria, Mac Foy,	St. Eustatius
20. golet Paulina, Cornelis,	Rio de la Hacha
21. bark Carmen, Mendoza,	Porto Rico
22. golet Dos Amigos, Rivas,	Cumarebo

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

17. golet Theresa, Danies,
—— La Guayra Pakket, Rebogen,
19. brik Thodoor, Lorg,
—— Antonetta, Simon,
—— Mathilda, Briche,
20. brik Andre & Adrian, Crary,
golet Maria Carolina, Marconje,
21. —— Cathalina, Van Luyk,
22. —— Palatina Adelaida, Porrier,
—— Paulina, Cornelis,
—— Sara Maria, Bolwig,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 25sten February ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op Maandag den 19den dezer werd de verjaring des geboorte dags van Z. K. H. Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, met de gewone plegtigheden alhier gevierd.

Op Dingsdag den 20sten dezer vertrok van deze haven naar de kolonien St. Eustatius en Suriname, Z. M's. korvet de Pallas, gekommandeerd door den kapitein luitenant H. van de Velde, hebbende onder konvooi tot door de Monapassaat het Nederlandsche Brikschip de Snelheid kapitein Claussen.

Met de aankomst van het Nederlandsche brikschip Amsterdam, kapitein Visman, van Amsterdam, hebben wy een Londensch dagblad van den 15den January ll. ontvangen.

Wy lezen in dit dagblad dat Z. K. H. de Hertog van York op den 12den January ll. is overleden.

In deze kourant vinden wy onder dagteekening van Brussel, den 9den January, dat de troepen bestemd naar de Oost in het laatst van December vertrokken zyn; dat er eene uitbarsting van een kruid magazyn in de nabyheid van Rotterdam heeft plaats gehad, en dat men te Dordrecht langs de rivier de schok er van gevoeld heeft, zoo dat vele menschen uit schrik het huis uitgeloopen zyn.

De berigten in deze kourant geplaatst hebben een zeer oorlogzuchtig aanzien. Op de tyding van de verhandelingen in het Parlement te Londen, heeft het Spaansche gouvernement te Madrid orders gegeven aan alle troepen over welke zy beschikken kon, naar de grenzen van Portugal te doen marcheren.

De troepen welke naar de grenzen van Portugal trekken beloopen 43,000 en de militie welke uit alle provintien opgeroepen is, bestaat uit 45,000 man.

Het leger der Insurgenten in Portugal is zeer vermeerderd; vele regimenten welke tot hen afgezonden waren, zyn tot hun overgeloopen.

De markies de Chaves, welke aan hun hoofd staat, was met 10,000 man linie troepen op aanmarsch naar Lissabon; er hadden zich 18 á 20,000 man in guerillas benden georganiseerd.

Vele provintien in Portugal hadden Don Miguel als koning uitgeroepen.

Er wordt gemeld dat de berigten wegens den staat der gezondheid van den koning van Pruissen gunstiger zyn; de bulletins worden thans slechts driemaal 'sweeks uitgegeven. Een aantal kouriers zyn door Berlyn gepasseerd; de kommunikatien tusschen de groote mogenheden zyn sedert eenigen tyd geleden zeer levendig geweest.

De vloot van den kapitein Pacha was in de Dardanellen terug gekeerd. Dezelve bestond uit 78 zeilen, waaronder zes brandschepen en 8 stoombooten, en was den 5den Nov. te Navarino aangekomen.

Het beleg van Athene was opgebroken.

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Bucharest, 28sten Oct.—Een in vyf dagen uit Konstantinopel alhier aangekomen Tartaar, brengt de officiele tyding mede, dat de Sultan een nieuw komplot der Janitsaren ontdekt heeft, en hierop weder eenen aanvang heeft doen maken met wurgen, verdrinken en bannen, hetwelk in de laatste tyden slechts nu en dan geschiedde, maar nu weder aan de orde van den dag is. De hoofdstad was by voortduring in groote gisting.

Madrid, 31sten Oct.—Tot vinding der zes millioen realen voor de Algerynen, zyn onderhandelingen met de bank van St. Karel geopend geweest, dezelve echter minder vorderende dan men zich had voorgesteld, zoo heeft het gouvernement zich trachten te redden, door al het in de magazynen van Sevilie en Almadie voorhanden zynde kwik, voor vier millioen aan kooplieden van Gibraltar te verkoopen. Het is echter nog verre van zeker of de opbrengst hare ware bestemming zal bereiken. Omtrent twee maanden geleden, had men op de Kommanderyen van St. Jan van Jerusalem, eene byna gelyke som geligt, om dezelve aan de Algerynen uit te keeren, tot verzekering van onzen handel tegen derzelver rooveryen, maar deze som is met al wat men uit de amortisatie-kas heeft kunnen bekomen, besteed geworden, tot het aanstoken van onlusten in de Portugesche Algarven. Men weet niet of dit geld in handen van het Portugeesche gouvernement is vervallen, maar dit weet men, dat hetzelve eene som heeft weten te bemagtigen van 500,000 franken in wissels, uit Madrid naar Lissabon tot steun des oproers overgemaakt.

De gewezen gouverneur van St. Jan d'Ulloa in Nieuw Spanje, de brigadier generaal Comiger, is aan het Escurial aangekomen. Naauwelyks te Madrid gekomen, had hy zich onmiddelyk voor eenen krygsraad gezuiverd, en is hy eerst daarna aan het Escurial, de eer om de handkus toegelaten te worden, komen verzoeken.—Z. M. heeft hem tot belooning zyner diensten, tot maarschalk verheven.

Odessa, 2den Nov.—Konstantinopel is op nieuw de schouwplaats van groote bewegingen geworden. De berigten van den 27sten October zeggen, dat de gisting algemeen is, en men voor nieuwe revolutioneelen vreest. Ofschoon de Sultan door zyne gewone middelen, het hangen, wurgen en onthoofden, de rust voor een oogenblik weder hersteld heeft, zoo schynen deze nieuwe bewegingen te bewyzen, dat hy nog verre van zyn doel verwyderd is. Volgens geruchten zyn vele Ulema's of Turksche geestelyken ter dood gebragt en vele andere oproerlingen in zee geworpen.

Berlyn, 7den Nov.—Sedert dat wy de weldaden van den vrede genieten, heeft de mildadigheid des konings deze hoofdstad door zulk prachtige gebouwen verfraaid, dat zulks by de vreemdelingen, die dezelve bezoeken, verwondering baart en de Pruissische onderdanen met eene edele fraaiheid vervult heeft. Berlyn is zoodanig veranderd, dat de genen, welke die stad sedert 10, ja zelfs sedert 6 jaren niet gezien hebben, naauwelyks de schoone wyken zouden herkennen.

Hamburg, 10den Nov.—Ook hier heeft men brieven uit Egypte, welke den toestand dier streken als zeer ongunstig afschilderen. Het deelnemen van den Pacha aan den oorlog tegen Griekenland, heeft nog nadeeliger gevolgen voor zyn eigen land gehad, dan voor dat hetwelk hy bestrydt; en men onderstelt dat hy, heimelyk zich dit besluit berouwende, nog alleen of ten minste voornamelyk door trots en koppigheid bewogen werd, om zyn opzet niet te laten varen. De kassen zyn ledig; de opbrengst der vorige oogst is tot dekking van buitenlandsche vorderingen bestemd; die van het tegenwoordige jaar valt slecht uit; de koopvaart lydt, door belemmerde gemeenschap binnenslands, door de onveiligheid der zee en ook door de uitwerkselen der handels crisis in Europa. Onder deze omstandigheden vermeerdert het reeds lang smeulende misnoegen des volks. Te Alexandrie, van waar de berigten zyn, gelyk ook in den omtrek, was de rust nog niet gestoord geworden, doch by Kairo is het, onder de landlieden, tot een oproer gekomen, tot welks demping een regement met 4 stukken kanon, in de tegenwoordigheid van den Pacha zelven, vereischt geworden is. Gelyk men weet moet de landbouwer zyne ingezamelde veldgewassen tegen eenen bepaalden prys aan de regering afleveren, en deze prys is zoo laag dat, na aftrek van hoofdgeld en grondbelasting, naauwelyks genoeg voor den akkerman overblyft, om de dringende behoeften des levens te vervullen.—Op deze wys wordt het den boer onverschillig, of zyn grond eenen goeden of eene slechten oogst oplevert.—Het ergste is nog, dat de regering den landman met zoogenaamde tresoriebiljetten betaald, die thans op vertoon ingewisseld worden en in den gewonen handel 20 pct. verliezen. Het leger in Griekenland is, volgens de algemeene geruchten, tot op weinige duizend man gesmolten en by de geringste sterkte van des Pacha's geregelde troepen, die in alles slechts 12,000 man bedragen, is aan het toezenden van versterkingen niet te denken. Zelfs met de uitrusting der transport vloot, die levensmiddelen en krygsbehoeften naar Morea moet overvoeren, schynt men zich niet te haasten, en men zegt dat de Pacha alvorens zekerheid wil hebben wegens de aankomst van Lord Cochrane en deszelfs eerste bewegingen. Zeer veel verslagenheid is ook in Egypte te weeg gebragt door het vertrek der meeste Fransche officieren, die van hunne regering verlof hadden, om als opper-inspecteur by de troepen van den Pacha dienst te doen. Men wist wel dat zy over de bejegening, welke zy van de Turksche grooten ondervonden, niet zeer tevreden waren, doch bezwaarlyk is het te onderstellen dat dit de eenige reden van hun gezamenlyk terugtreden geweest zy. Even als de officieren het leger, verlaten ook de Europesche werklieden de Egyptische fabryken; het schynt, dat zy hiertoe voornamelyk bewogen zyn door eene verordening, volgens welke zy voortaan niet meer onder de bescherming van een buitenlandsch agent mogten staan, maar zich in alles aan het policie bestuur des lands moeten onderwerpen. Onder de voor Egypten gunstige omstandigheden zyn, dat de overstrooming des Nyls, die reeds begonnen is, belooft veer overvloedig te worden en dat er zich tot in het begin van September geen teeken van pest had opgedaan.

Parys, 11den Nov.—Het *Journal du Commerce* schynt den *Constitutionnel* opgevolgd te zyn, in het byeenzamelen van artikelen, tot lof van het gouvernement der Nederlanden. "Traagheid in het ten uitvoer brengen der besluiten," zegt het *Journal*, is geenszins de fout der administratie in de Nederlanden. Sedert eenige jaren heeft zy ontzettende werken ondernomen en reeds zyn er sommige volbragt. Een reiziger heeft ons het volgende voorbeeld van de werkzaamheid en juistheid van denkwyze van dit gouvernement aangehaald. Het Fransche gouvernement had al te zware lasten gelegd, op den doorvoer der Bergen steenkolen, welke de Schelde langs naar West Vlaanderen vervoerd wordende, ons grondgebied gedeeltelyk over moesten. Ondanks alle vertoogen, had men op dit bezwaar geene verligting willen verleenen, in de vaste overtuiging, dat de Belgen deze belasting niet konden ontgaan. Het daarstellen van een kanaal op derzelver grondgebied scheen onmogelyk, wyl hetzelve gesneden moest worden in eene hooger dan de Schelden gelegene streek en waar geen genoegzaam water te vinden is. Deze meening steunde echter op verkeerde gronden, en door middel van stoomwerken, heeft men zulks in een land, waar de steenkolen zoo goedkoop zyn, zonder groote kosten weten te bewerkstelligen. De groote ingenieur *Smeaton* had reeds voor veertig jaar dergelyke werken in Engeland volbragt; dit was het Nederlandsche gouvernement niet onbekend, en hetzelve heeft het daarstellen bevolen van het kanaal van Anthoing, waardoor hetzelve zich de vaart op de Schelde geheel vry en onbelemmerd heeft gemaakt. Het is naauwlyks drie jaar geleden dat deze werken aangevangen zyn en reeds doorvaren duizenden van vaartuigen het kanaal, zonder Condé langer aan te doen.

Den 14den Nov.—Het *Journal des Debats* wydt een artikel van het jongste besluit van Z. M. den Koning der Nederlanden, omtrent de Rynvaart. In dit artikel zegt het, dat Pruissen, onder voorwendsel der door de Nederlanden aangebragte vertraging, twaalf millioenen florynen te rug houdt, uit de regten door hetzelve op de Rynvaart geheven, doch welke gelden met Nassau, Bade, Hessen Darmstad en andere kleine staten gedeeld moeten worden. Deze Duitsche hoven, zegt het artikel verder, hadden zich gewend aan den Heer Canning, tydens die minister te Parys vertoefde; doch zoo het scheen verklaarde Engeland, hoezeer het grondbeginsel der vrye scheepvaart voorstaande, zich met de verdeeling der Ryntolgelden in het binnenste van Duitschland niet te kunnen bemoeyen. Naar men zeide, waren thans deze kleine staten voornemens, Pruissen voor de Bondsvergadering aan te tasten.

Den 15den Nov.—Brieven uit Port-au-Prince van den 14den September, te Havre ontvangen, zeggen stellig, dat het gouvernement van Haiti besloten heeft, met den 1sten January 1827 het voorregt, van mindere regten, hetwelk de Fransche waren, volgens de jongste overeenkomst genoten, over geheel het eiland in te trekken. Men denkt hier, dat dit besluit niet genomen is, zonder gewigtige door ons gouvernement gegevene redenen.